

DOMOVINA

Ishaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kroane, za četrť leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Žalostni

položaj koroških Slovencev.

„Vom Tal bis an die Gletscherwand
Tön deutsches Lied im Kärntnerland.“
(Od dola pa do ledenikov
naj se glasi nemška pesem po
koroški deželi.)

To je najnovejša parola naših zaveznikov, nemških katoličanov. „Nemška pesem po celi koroški deželi“, ta pa ta.

Pri volitvah in kadar nas potrebujejo, tedaj vedo, da so na Koroškem še tudi Slovenci in kako dobro je tedaj tista gospoda okolu škofa poučena o krivicah, ki se gode koroškim Slovencev, a potem, ko so nas v svoje namene izkoristili, potem pa pozabijo vse in geslo jim je: „Koroško je bilo nemško, postati mora zopet nemško.“ In listi koroških nemških krščanskih socialistov se kar skušajo z liberalnimi listi, kateri bo bolj udrihal po Slovincih, ter sploh po Slovanih. Glavni list nemških katoličanov „Kärntner Zeitung“ se pa kar v enomer baha, češ da je on najbolj nemški, ter predbaciva liberalnim listom, da ne gojijo prave nemščine,

Dolgo nismo vedeli, kaj naj o tem nemštvu sploh mislimo, a zdaj, ko je pisal njihov organ v Beljaku „Kärntner Nachrichten“ tak slavospev nemškonacionalnim pevcem, kojih geslo je „Proč od Avstrije“, ter jim na čast kar celo številko ilustriral, pa že vemo s kom se imamo čast vezati.

Dovolj žalostno je, da voditelji tega ne uvidijo — ali pa morda tudi nočejo uvideti — ali pa hočejo s prodajo slovenskega naroda služiti osebnim koristim.

Poglejmo v tržaško okolico, kako se dela tam in pogledajmo na Koroško, kako spimo tukaj. Tudi na Kranjskem se mnogo dela, prirejajo se shodi itd. ali ne v korist, temveč nesrečo naroda, da bo narod vsled nesrečnega razdora tako oslabil, da nikdar ne bo mogel priti na pomoč

izvenkranjskim Slovencev. To je gotovo geslo kranjskih Slovencev, ker drugače bi ne delali tako.

V tržaški okolici se prirejajo dannadan shodi in ljudstvo se trdi v narodnem boju. Kak uspeh so imeli pri letošnjih volitvah, je itak vsemu svetu znano. Na Koroškem, kjer smo pa še v večji nevarnosti, pa spimo, potem se pa čudimo, ako izgubimo posest za posestjo ter nas katoliški Nemci po njih časopisih že imeujejo tatove, ako kaj pridobimo v čisto slovenskem okraju.

Vzamimo za dokaz na primer jesenske deželnozbornske volitve. Volili smo v jeseni prvičkrat v splošno kurijo. Volilcev je bilo za okraj Celovec-Velikovec okrog 26.000, od teh dobri dve tretjini Slovencev. Za ta mandat se pa Slovenci, ali bolje rečeno njih voditelji niso brigali. Še le četrti ali peti dan pred volitvijo so postavili kandidata, prej pa so priporočali — da se vzdržimo volitve v tej kuriji. In ta vzorna disciplina je naredila, da ni prišlo 15.000 Slovencev na volišče. To je en dokaz delovanja naših vzornih (?) voditeljev.

Pet dni pozneje so volile kmetske skupine. Okraj Pliberk-Železna kaplja je itak povsem slovenski. Tu smo tudi res sijajno zmagali, ker nemška stranka sploh ni postavila nasprotnega kandidata, ter je pristaš „Štajerca“ Edelmann, imenovan libeliški advokat, kandidiral na svojo roko in poslal svojim volilcem volilni oklic, ki je pa bil tako modro sestavljen, da se mu je vse smejalo.

Vse drugače pa je bilo tudi v čisto slovenskem velikovškem okraju. Tu je kandidirala nemška ljudska stranka znanega odpadnika Tempoharja. In z agitacijo, katero so razvili Nemci, ter z denarjem, katerega so imeli na razpolago, ni čuda, da so zmagali. Kaj pa je storila slovenska stranka? Sicer ne moremo reči, da bi se ne bilo delalo, ako pa pomislimo

kako so delali Nemci v tem jim „čisto“ tujem okraju, moramo pač priznati, da smo naravnost spali. Kandidat zaspan, narod zaspan. Koliko časa smo imeli na razpolago, pa kaj se je storilo — zopet nič. Sklical se je dan pred volitvijo shod v Doberli vasi, pa še tega so nam tevtonski medvedi razgnali. Čuditi se pa moramo številu glasov, ki smo jih vzlic svoji lenobi dobili. Nemški kandidat je prodril komaj z 19 glasovi. Ako pomislimo, kako lahkomišelnost smo izgubili ta okraj, nam postanejo oči v resnici rosne. Ravno tako so spali Slovenci v drugih okrajih in čuditi se ni treba, ako ste čuli tudi izvenkoroški Slovenci smrčanje spanje pravičnega spavajočih koroških Slovencev.

Da, žalostna nam majka.

Ta pritisk nemških liberalcev in še bolj lažljivo delovanje nemških katolikov nam bo dalo, ako se precej ne vzdramimo, gotovo zadnji sunek.

Vendar pa ne moremo trditi, da je to zlo napravil ves slovenski Korotan. O ne, gotovo ne! Poznamo jih naše vrle Korošce, ki gredo čez drn in strn za svoje pravice. Pa žalibog smo za vse premalo — odkritosrčno povem, da se skoraj sramujem povedati — razumni, kajti živimo namreč v avstrijski Hrvatski; šolske razmere so take, da bi se jih sramovali Culukafri. Časnikov, ki bi nas vzpodbujali ter učili, pa nimamo. „Mir“ piše o vsem mogočem, samo tega ne, kar bi nas narodno in gospodarsko vzpodbujalo, ter je postal tako neprebavljiv, da se je uprlo vsakemu tudi nenaobraženemu človeku čitati le čenčarije. To čuti, mislim, „Mir“ že sam, ker ga naročniki vedno bolj zapuščajo. Voditelji pa paktirajo z nam tako sovražno stranko ter nas same ponižnosti napram našim sovragom pozabljajo.

Žalostno je, ali žalibog le preveč resnično!

LISTEK.

„Nekad bilo.“

M. Kožuh.

1.

Sam, samcat sem. Tukaj v samoti šele čutim, kako sem sam. V vrvenju življenja, sredi vesele, šumne družbe se nisem tega tako zavedal. In vendar sem bil tudi tamkaj tako sam. Saj je bila šla sreča od mene, tista mlada, zorna sreča. Tako natihoma, neopazno je bila šla.

In zdaj sem sam

Svoje delo sem bil opravil, svoje skrbi sem bil za čas odslovil, in stal sem pred hišo in sem zrl tja proti zatonu. Pod mano so ležali tiho griči, holmci in dolinice v mračni senci, pred mano tam daleč pa so se vzdigali sinji vrhovi horizont objemajočih gora. Kakor bi bil slikar potegnil čez nje s svetlomodro barvo. Krvavordeči so ležali oblaki nad temi vrhovi, tupatam se je bliščal iz njih košček neba v oči mamečem zlatu zahajajočega solnca. Na desni nakopičeni oblaki so se izgubljali čim dalje proti levi nad mračnimi bregovi in njih barva se je polagoma

izpreminjala v temnosivo. Višje nad horizontom pa se je njih sito-rdeča barva blažila in je pojemala in prehajala v svetlejšje nijanse, dokler ni prešla v srebrnosvetel pas na jasnem nebu, ki se je v svoji nežni modrini spenjalo nad mano. — —

Solnce je bilo zašlo za onimi vrhovi, in ves zamaknjen sem bil v ta prizor pred mano. In sedaj sem se nečesa spomnil in sem še željnjejše zrl tja proti zatonu; bal sem se, da mi ta prizor izgine prekmalu. In moje misli so se potapljale. — — —

„Nekad bilo,“

Da, bilo je, bilo; ah, tako lepo!

Tudi je bilo solnce zašlo, tudi je bil tako krasen večer, a tam daleč, daleč za onimi vrhovi, in kakor tukaj, zrl sem tamkaj v tak bajni kras.

A takrat še nisem bil sam. Bila je še sreča pri meni, tako mlada in nežna, in lica so ji žarela kakor oblaki v poslavlajočih se solnčnih žarkih.

Stala sva skupaj in sva zrla tja v svetlo daljavo. Moja roka je v blaženstvu drhtela ob njenem pasu, a njena glavica je bila rahlo naslonjena ob mojo ramo. Najine misli so plavale tam daleč in so se razširjale in se izgubljale

tam v neizmernosti. In vendar so bile zopet tako blizu. Saj nisva mogla misliti nego drug na drugega.

In nalahno sem ji privzdignil glavico in sem zrl v jasne oči svoje sreče.

Tako je bila blizu moja sreča, tako sem jo strastno in trdno držal in sem mislil, da me tudi ona ne izpusti iz svojega objema, da ostane pri meni. . . .

A vendar je šla od mene, tako natihoma, neopazno je šla — — — —

In zdaj sem sam! Sam stojim tu pred hišo, daleč od svoje sreče, sam se naslajam ob pogledu večernega neba, ki se poslavlja od njega zlati solnčni žarki, in moje misli se potaplja v one čase — — —

„Nekad bilo, sad se spominjalo.“

Tlakomer, prorok vremena.

Poroča inžener Ferdo Lupša.

Že večkrat sem imel priložnost opazovati, kako se je naš kmétovalec znašal nad tlakomerom, zlasti sedaj ob seneni košnji, ko je vreme navadno jako nestalno, če mu orodje ni

Celjske in štajarske novice.

(Ciril-Metodov kres) zažge „celjsko pevsko društvo“ na Starem gradu v soboto, dne 4. t. m. točno ob 9 uri zvečer. Priprave so gotove in pričakujemo, da bode letošnje slavje po svoji krasoti prekosilo ono vseh prejšnjih let. Pričakujemo pa tudi, da se nam ta večer zasvetijo kresovi po vseh gorah, hribih in dolih naše lepe slovenske zemlje. Ponos naj bode vsaki vasi njen Ciril-Metodov kres, ker s tem znamenjem pokažejo naš kmet, naš obrtnik in naš delavec: tu je naša zemlja, na kateri hoče biti Slovenec svoj gospod. To naše prepričanje naj naznanjajo naši kresovi liki žareči jeziki v soboto v temno noč — našim nasprotnikom v pouk — a nam v vzpodbujo in ponos.

(Veselica obeh celjskih podružnic družbe sv. Cirila in Metoda) katera se vrši po kresu v „Skalni kleti“ pod Starim gradom bode, kakor vse kaže, ena izmed najzanimivejših in najvselejših, kar smo jih kedaj v Celju doživeli. „Skalna klet“ se otvori po sedanji lastnici, naši „delniški pivovarni“, popolnoma novo opravljena, in kdor pozna te prijetne prostore, ve, da so za take slavnosti kakor nalašč ustvarjeni. Dva vrta s košatim drevjem, lepe dvorane, dve kegljišči — vse to razsvetljeno po tisoč lampijonih, bakljah in lučih — „narodna godba“ pod vodstvom g. Koruna z veselimi in resnimi točkami, šaljiva pošta, ples in še marsikaj drugega, kar pa ču vajo naše dame-prirediteljice kot uradno tajnost, čujemo celo o neki veliki tragikomični pantomimi, to nas navdaja z veselo nado, da bomo slavili po resni manifestaciji na Gradu tu doli praznik prave slovanske prisrčnosti in se bomo bratski zabavali. Prihitite torej po kresu vsi v „Skalno klet“!

(Še enkrat) opozarjamo slavno občinstvo iz Celja in okolice na izlet, ki ga priredi „Delavsko podporno društvo“ v nedeljo, dne 5. julija t. l. Natančnejši spored med društvenim gibanjem. Na svidenje torej v nedeljo!

(Iz obrtnih krogov) nam prihajajo pritožbe, da se slovensko občinstvo vkljub prizadevanju celjskega obrtnega društva in večkratnemu opominu v našem listu trdovratno drži stare svoje navade, da smatra tuje vedno za boljše, kakor domače, da ima v nemški trgovini kupljeno blago za mnogo boljše, kakor ono v domačih trgovinah kupljeno, akoravno je večinoma razloček le v višji ceni nemškega trgovca, ne pa v kakovosti blaga. Ravnotako je z obrtniki. Kar ima in naredi Nemec, je vse dobro, vse lepo, vse najfinejše, Slovenci so šušmarji, kateri „ne morejo ali ne znajo“ ugoditi finemu okusu našega občinstva. Tako se torej dogaja, da uslužbenci neke eminentno slovenske tvrdke skoraj izključno zahajajo v nemške brivnice in da kaka slovenska odlična rodbina rajši stopi po svoje potrebe v steklenini k nemškemu trgovcu, kakor pa Slovencu. Ni nam lahko pisati o takih stvareh, ker nam je predobro znana občutljivost našega občinstva,

kadar se graja kaka napaka, ali primorani smo, da povemo resnico. Sama hvala pač le razvadi, ne pa poboljša, kar vidimo vsak dan. Dolžnost našega občinstva je pač, da bi končno že samo izprevidelo, kaj mu nalaga narodna dolžnost, ne da bi morala stati vedno društva in časopisi za hrbtom in mu vselej s prstom pokazati, kaj naj stori.

(Spomini na zborovanje „Gewerbebunda“.) V torek dopoldne se je nudił Celjanom za celjske razmere jako značilen prizor. Slovenskemu svetu najbrž še ni znano, kako je v Celju mogoče, da je na en sam migljaj očeta Julčeta kar naenkrat celo mesto v „frankfurtaricah“. O ne, niso naši nemčurski možici tako zatelebani, kakor bi človek mislil in sodil na prvi pogled, ampak priznati se jim mora, da si znajo pomagati v stiski. Celjski magistrat namreč hrani v svojih shrambah frankfurtaric (zastave, ne klobasice!) kolikor je nemških oziroma nemčurskih hiš v Celju in še nekaj povrh. In kadar si izmisli papa Rakuž, da bi jih bilo treba malo presušiti, da jih molji ne snedo, pozove on kak „Bund“ v Celje in obenem razdeli frankfurtarice onim strankam po mestu, katere si jih nočejo ali ne morejo „špogati“ na svoj račun — in celjsko nemštvo je vsaj na zunaj rešeno. Zato je bilo res imenitno gledati prošli torek, kako so mestni delavci v spremstvu dveh „redarjev“ pobirali in transportirali svojo dolžnost storivše magistratne frankfurtarice nazaj v magistratne shrambe. — Omenimo naj, da je kaj slab vtis napravilo na naše slovensko ljudstvo dejstvo, da sta se oba celjska lekarnarja kar skušala, kateri bo daljšo vsenemško cunjno obesil nad vhod v svojo lekarno. Zadnji čas je že, da bi se naši vodilni krogi začeli nekoliko zanimati za pridobitev lekarne, ki bi bila v slovenskih rokah. — Zastopnik Goessove pivovarne v Vodnjaški ulici ni imel sreče s svojo frankfurtarico. Ne vemo, kaj je bilo pravzaprav vzrok, ali res je, da so jo njegovi hlapci štirikrat morali obesiti nazaj, ker se je štirikrat povaljala v prahu. Čuli smo nekega starega moža, ki je opozarjal hlapce, da jim nemška zastava zato ne mara ostati na drogu, ker so jo slovenske roke obesile nanj in se zastava sama sramuje, ker se ljudje ne. — Nemški listi na dolgo in široko poročajo o „Gewerbebundovem“ zborovanju, ali števila udeležencev pa vkljub natančnemu iskanju nismo mogli najti. Ostanemo torej pri številu trinajst in pol.

(Nemški „svoji k svojim“.) Koliko krika in vika stori med našimi sosedi, ako tupatam opozorimo naše občinstvo, da naj kupuje pri domačih ljudeh, ali ako oni sami udarijo na veliki boben bojkota, onda se ne zmeni nihče. In tudi sicer postopajo naši nasprotniki vse drugače, kakor naši ljudje. Gostilničar v „Narodnem domu“ jemlje meso pri nemškem mesarju. Ali je torej čudno, da pride ta mesar parkrat v „Narodni dom“, da se pogovori z gostilničarjem in morda izpije četrť vina? Nam se pač ne zdi čudno, da dá zaslužiti mesar gostilničarju par vinarjev, ako

gostilničar vzame pri njem za toliko in toliko sto kron mesa. Ali glejte, kaj se je zgodilo mesarju. Dajal je tudi meso za „Stadt Wien“, ko so ga pa videli parkrat prestopiti prag „Narodnega doma“, mu je hitro odpovedal hotel „Stadt Wien“ odjemanje mesa. Tako delajo Nemci! Kako pa delajo naši ljudje? Ravno nasprotno. Našim domačim trgovcem in obrtnikom bi kaj hitro zamerali, ako bi jih videli zahajati v nemško družbo, kupovat pa letamo k našim nasprotnikom. To je pač slovenski „svoji k svojim“!

(Še nekaj o nemških zastavah v Celju o priliki „nemške komedije“ na praznik sv. Petra in Pavla.) Kakor znano, je vseh udeležencev nemškega obrtnega shoda bilo 13 celih, dočim je 14 bil šepav. Vse drugo je brez pomena, izrazimo pa mimogrede svoje začudenje, da je ob tej priliki visela „pruska“ zastava raz hiše, v kateri je nastavljeno c. kr. državno pravdnštvo, in da je tudi ni manjkalo na hiši, v kateri je naseljeno c. kr. okrajno sodišče. Zopet dokaz, da je pod sedanjo „ponemčujočo“ vlado v Celju ostala pravica slepa.

(„Slovenski Narod“) zagnal se je vsled zadnje naše notice, ki je prišla v naš list brez vednosti g. lastnika lista in kateri takrat v Celju niti navzoč ni bil ter od januarja meseca t. l. pri uredništvu več ne sodeluje, s tako sirovostjo, da smo strmeli v Celju, da je kaj takega mogoče v beli Ljubljani. „Domovina“ je resen in naroden list zato pa na izrečno željo g. Dragotina Hribarja ne bo odgovorila na sirovosti in osebne napade, ki niso dostojni političnega lista.

(Koncert „Celjskega pevskega društva“) dne 12. julija t. l. Na lepakah je naznanjen ta koncert kot „veliki“. To res nikakor ni pretirano, kajti „Celjsko pevsko društvo“ morda še ni nikdar nastopilo z impozantnim številom 70 pevk in pevcev, kakor bode letos. In to so same domače celjske moči. Pa nam še recite, da nimamo inteligence! — Vendar bi mi ne polagali glavne važnosti na velikost tega koncerta, temuč v prvi vrsti na dovršenost istega. Tu pa omenimo samo to, da je vodja g. Anton Lajovic zadovoljen s svojimi pevci. In če je g. Lajovic, ki ne pozna, kjer se gre za umetnost, nobenih ozirav in obzirav, zadovoljen, smemo pač biti uverjeni, da se bode pri tem koncertu pouspelo pevsko društvo do viška prave umetniške dovršenosti in se skazalo vrednega svojega neumorno delujočega vodje-umetnika.

(Koncert „Celjskega pevskega društva“) bode obsegal vse skozi samo točke resnega, strogo umetniškega značaja. Narodna godba pod vodstvom g. Koruna otvori koncert z A. W. Mozartovo overturo iz „Figarove svatbe“ — in igra koncem istega Strausovo „Rusko koračnico“. Mešani zbor pel bode F. S. Vilharjeve „Proletne zvuke“, dr. A. Schwabovo „Slanico“, A. Lajovičevi skladbi: „Studenček“ in „Bolest kovač“ in St. Mokranjčev „Rukovet srbskih narodnih pjesama“. Ženski zbor poje pesmi „Prstan“ in „Beg“ iz dr. A. Dvořakovih moravskih dvospjevov.

dobro prorokovalo, torej če mu je sprememba vremena napačno kazalo.

„Tlakomer pada, deževalo bode“ in „tlakomer se dviga, lepo bo,“ tako ugibajo navadno danes še vsi, ki se tega orodja poslužujejo, vendar se tuintam lahko opazuje, da ta posledica ni resnična, kajti večkrat se dogodi, da imamo najlepše vreme, čeravno je tlakomer padal in nasprotno, da imamo deževje, ko se je tlakomer dvigal.

„Ako je temu tako, tedaj je to orodje tudi za nič in zakaj se nam torej še vedno priporoča,“ bo tukaj marsikateri dejal. Toda ta moja razprava naj se ne razume napačno. V pojasnilo naj velja to: Tlakomer sploh vremena prav nič ne kaže, in ako kdo to trdi, je dokaz, da nima ne pojma o meteorologiji, marveč to orodje kaže le tlak zraka nad dotično pokrajino; torej utegne pri nizkem zračnem tlaku ravno tako deževati kakor pri visokem.

Vreme namreč ni posledica krajevnega zračnega tlaka, ampak posledica občnega zračnega tlaka čez obširne pokrajine. Čim bližje se nahaja kaka krajina z nižjim krajino z višjim tlakom, tem strmejši so zračni valovi, tem nemirnejše je zračno morje, tem krepkejši in moč-

nejši so vetrovi, ki so za poravnano razlik v zračnem tlaku neobhodno potrebni. Čim močnejše pa je to zračno gibanje, ki se često vrši visoko nad zemeljskim površjem, tem prej utegnejo tudi z vodnimi sopari nasičene zračne plasti trčiti ob mrzle vetrove in tem vztrajnejši in večji bo zračni pritisk vsled prehitrega ohlajenja in zgoščenja teh soparov. To n. pr. mi lahko često opazujemo, če piha jug močno po nekaj dni: tlakomer se vzdiguje, toda deževati šele jame tedaj, ko pritise burja, ker so se razlike zračnega tlaka po nastopu najvišjega tlaka poostrile.

Če torej tlakomeri v kaki zelo veliki pokrajini, recimo po celem Slovenskem, enakomerno in enočasno padajo, tedaj vreme lahko še ostane lepo, mirno in tiho, ker se v ozračju tlaki ne pojavljajo različno.

Pravilno se v naših pokrajinah napoveduje s padanjem tlakomera nastop vremenske izpremembe združen z vetrom in dežjem, ker to padanje kaže, da se nam bližja najnižji tlak, s katerim so pri nas večji del v zvezi vzhodni in južni vetrovi, ko zračni tlak začne zopet rasti, tedaj se jame dvigati tudi tlakomer, na kar začno pihati zahodni in severni vetrovi, ki so

na naši, t. j. na severni zemeljski polovici vsikdar na zahodni strani najnižjega zračnega tlaka, sedaj pa vsled trčenja mrzlih in toplih vetrov deževje često precej dolgo traja — dasiravno se tlakomer vedno dviga — tako dolgo namreč, dokler severni mrzli in suhi vetrovi ne odrinejo vodenih soparov.

Najboljši znak, da ostane vreme lepo je, če tlakomer stanovitno mirno stoji, kajti to kaže, da je tlak nad obširnimi pokrajinami enakomerno razdeljen.

Iz tega sledi, da navadno posamezen opazovalec ne more reči, da padanje ali dviganje tlakomera pomeni slabo ali lepo vreme. Z večjo gotovostjo zamorejo reči to le oni, katerim so znane enočasne izpremembe zračnega tlaka obširnejših pokrajin (sporočene jim brzojavno), in to so takozvane „osredne postaje“. Od teh izdana vremenska poročila kažejo razmere vsakdanjega zračnega tlaka, in če te karte primerjamo s stanjem krajevnega tlaka še le tedaj zamoremo napovedati vreme z večjo gotovostjo po tlakomeru.

Gospica Jarmila Gerbičeva bode nastopila z arijo iz opere „Prodana nevesta“ (B. Smetana) in pesmimi „Sanje“ (A. Dvořak) „Oči“ (Nedbal) in „Skeplala roke si“ (Gerbič). Baritonist g. dr. Gvidon Sernec poje dva samospeva: Löwe „Div“ in F. S. Vilhar: „Ukazi“.

(Operna pevka g. Jaromila Gerbičeva) je izšla iz svetovnoznane šole praškega konservatorija. Vzlic svojim mladim letom se je povzpela v svoji stroki do velike dovršenosti in takoj po prvih njenih nastopih pred odličnim češkim občinstvom so prinesli veliki praški dnevnik in strokovni listi o njej jako laskave ocene. Veselimo se, da bomo imeli priliko slišati mlado slovensko umetnico, katere ime je v naši glasbeni literaturi po njenem očetu tako dobro znano, ob priliki koncerta dne 12. t. m. tudi v Celju.

(Z občnim zanimanjem) pričakujejo posebno celjski narodni krogi nastop sina naše odlične obitelji Sernecove, g. dr. Gvidona Serneca pri koncertu dne 12. t. m. Kdor je imel priliko slišati njegovo petje v ožjem rodbinskem krogu in kdor pozna sodbe njegovih učiteljev-mojstrov, pričakuje opravičeno, da bode njegov prvi javni nastop umetniški dogodek, ki bode zadovoljil tudi najstrožji kritiki.

(Na c. kr samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju) se vpisujejo učenci v prvi razred za prihodnje šolsko leto 15. julija ob 10 uri dopoldne in 16. septembra od 8. do 10. ure. Sprejemni izpiti se začnejo dne 15. julija in 16. septembra ob 11. uri dopoldne. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih staršev ali njihovih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska spričevala.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Teharje in okolico) se je prostovoljno razpustila.

(Teharski „nemški“ župan Gorišek obsojen). Preteklo sredo je sedel pri celjskem okrajnem sodišču na zatožni klopi znani teharski „nemški“ župan Gorišek. Tožil ga je eden izmed slovenskih občanov, katerega je ta v zadnjih letih „nemški“ mož na njegovi časti kruto razžalil. Sodnik je moral Gorišeka, dasiravno „Nemca“, obsoditi zaradi zmerjanja vrlega slovenskega občana Gruberja z besedami: „Prokleta duša hudičeva“ in „Proklete lape!“ Iz govora tožnikovega zastopnika dr. Kukovca se je podala občinstvu žalostna slika, kakšne razmere žalibog vladajo na Teharjih zadnji dve leti, odkar je na krmilu nemščurska stranka, in odkar je župan „Nemec“ Gorišek. Teharčani, taki ljudje, ki se morajo obsoditi zaradi tako neolikane vedenja, pač ne smejo nadalje voditi usode vaše lepe, slovenske občine. Vzdramate se in pripravite se, da pri prihodnjih volitvah za zmiraj strmoglavite nemščursko komando!

(Pozor na Dobrno!) Vse nemške sile se zadnji čas napenjajo, da bi ponemčurile to lepo slovensko občino. Ob priliki zadnjega nemškega tuljenja na shodu nemških požarnikov na Dobrni se je iztočilo 70 sodčkov s pruskim denarjem kupljenega piva, da bi se z istim potopila in zalila narodna zavest manj izobraženih ljudskih vrst med tamošnjimi Slovenci. Oklenite se torej vsi malega števila neustrašenih narodnih borilcev na Dobrni, in uprite se nemškemu podkupljenju in popačevanju! Dobrna je bila in mora biti slovenska!

(Vsem slovenskim rodoljubom!) Znano je tudi širjemu slovenskemu svetu, kako resen in nevaren je narodni položaj Slovencev na Dobrni pri Celju. Različna sredstva narodnih nasprotnikov ovirajo skoraj vsak napredek Slovenstva na Dobrni. Le z največjo težavo se vzdržuje narodni živelj, in velikih žrtev je treba, da ne obnemaga. Gotovo storijo narodni krogi na Dobrni vse, kar je mogoče, da slovenska stvar ne trpi škode, a vkljub vsem naporom nevarnost potujčenja ni odpravljena. Glavna opora, na katero se naslanja narodna stvar na Dobrni, je „Bralno društvo“, zato je pa tudi trn v peti verskim in narodnim nasprotnikom slovenskega ljudstva. Da društvo ložje dosega svoj namen, preosnovalo se je letošnje leto na širji podlagi. V § 5 svojih pravil ima tudi pravico omisliti si društveno zastavo. Društvo se hoče resno lotiti dela, da pridobi potrebnih sredstev nabaviti si zastavo, okolu katere hoče zbirati vse, kar še ima na Dobrni čut za

vero in narodnost. Mnogo žrtev so doprinesli že dobrnski Slovenci za svoje narodne svetinje, zato niso v stanu iz lastne moči napraviti si svoje društvene zastave. Društveni odbor se zato obrača s ponižno prošnjo do vseh slovenskih rodoljubov, da mu pri tem delu priskočijo na pomoč. Velik je sicer narodni davek slovenskih narodnih krogov, a vendar še upajo tudi Slovenci na Dobrni, da bodo našli odprta srca in odprte roke pri svojem prizadevanju. Društvo si želi mnogo ustanovnikov — ustanovnina znaša enkrat za vselej 20 K ali v dveh obrokih po 10 K — in podpornih udov — najmanj 2 K na leto — sicer se bo pa vsak tudi najmanjši dar za zastavo hvaležno sprejel in ob koncu izkazal v slovenskih časopisih. Datovi se lahko pošiljajo na društvenega blagajnika vlč. g. Frca Kukoviča, župnika na Dobrni pri Celju, ali naravnost na „Bralno društvo“.

Odbor „Bral. društva“ na Dobrni pri Celju.

(Kresovi na planinah.) Savinska podružnica „S. P. D.“ bode pri ugodnem vremenu zažgala na Menini planini, na Medvedjaku itd. kresove v čast sv. Cirila in Metoda v soboto ob 9. uri zvečer.

(Za hmeljarje!) Zadnje dni bila sta po slanica Kittel in Kliemann pri poljedelskem ministru in pri sekcijem šefu Becku zavoljo nove postave v prid hmeljarjem. Minister je bil zelo prijazen ter obljubil vse storiti, da ugotovi želji posestnikov hmeljišč. Do jeseni se bode predložila postava, katera bo, ako se sprejme, za hmeljarje velike koristi.

(Shod v Šoštanj.) V Šoštanju bodo prihodnjo nedeljo govorili gg. dr. Vladimir Sernec iz Maribora, urednik Anton Korošec in poslanec Vošnjak. Udeležba obeta biti velika. Shodu želimo najlepšega uspeha. Slovenci se gibljejo.

(Narodno gibanje v Konjicah.) Z veseljem opazujemo, da se je zadnji čas tudi v Konjicah, tem do sedaj nemščurskem gnjezdju, začelo živahno narodno gibanje. Na drugem mestu sporočamo o veselici tamošnjega novega bralnega društva, katera se bode vršila prihodnjo nadeljo. Omenjamo, da bode ob tej priliki govoril o našem gospodarstvenem položaju dr. Vekoslav Kukovec iz Celja. Pričakujemo, da bodo ta dan Slovenci iz Konjic in okolice s svojo ogromno udeležbo jasno dokazali svojo narodno čilost in žilavost.

(Slovenci iz Konjic in okolice!) Novoustanovljeno društvo za konjiški okraj priredi v nedeljo, dne 5. julija 1903 veliko ljudsko veselico in slavnostno otvoritev na dvoru „Narodnega doma“ v Konjicah. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 vin. Dolžnost vsakega Slovenca iz Konjic in okolice je, se udeležiti te ustanovne slavnosti in pokazati mlademu društvu, da mu želimo najboljših uspehov pri njegovem delovanju. Novo bralno društvo, h kateremu lahko vsak pristopi vsled zelo nizkih prispevkov, se je ustanovilo kot izobraževalno društvo v pravem pomenu besede. Svojim članom potom časopisov in knjižnice ne le koristnega berila, ampak ono hoče s poljudnimi predavanji iz gospodarske stroke, iz zgodovine naravoslovja itd., z govori o važnejših vprašanjih Slovencev svoje člane izobraževati ter obuditi v njih narodno zavest in narodni ponos. A ne le izobrazbe, katera bo vsakemu članu zelo koristila, ker se bo vsak naučil marsikaj glede na izboljšanje svojega gospodarstva, ker bo vsak spoznaval razmere, v katerih živimo, zakaj so dandanašnji tako žalostne razmere in kako je mogoče te zboljšati, ne le izobrazbe bo nudilo društvo, ampak tudi poštene zabave, katere bo združevalo z predavanji in govori, kakor veselice s petjem in godbo, gledališke igre itd., tako, da bo vsak imel dvojni dobiček: naučil se bo marsikaj za življenje koristnega, obenem pa se tudi razvedril pri poštini zabavi po napornem delu. Društvo misli tudi prirediti izlete, spojene s predavanji in veselicami v okolici in tako pripomoči istim, katerim ni mogoče se v Konjicah udeležiti društvenih prireditev, istim doma pristostovati. Lep program si je načrtalo bralno društvo in ta program je tudi zastopan na ustanovni slavnosti; poleg govorov in deklamacij se bo vsak razveseljeval ob petju, godbi, ob dobitkih srečolova in šalah, katere povzročijo šaljiva

pošta. Društvo, katero ima tako lepe cilje in katero si je izbralo edino prava sredstva za dosego svojih ciljev, mora vsak zaveden Slovenec, bodisi kmet ali izobraženec, gmotno in duševno podpirati. Vsak, kdor vé, kako je potrebno tako društvo za Konjice in okolico, bo gotovo pohitel v nedeljo v „Narodni dom“, kjer se mu bo nudilo koristnega s prijetnim, kjer bomo pokazali našim nasprotnikom, da Slovenci nastopamo složno, brez razlike stanov in mnogoštevilno pod okriljem društva, katerega program izraža geslo: „V slogi je moč, v delu je rešitev (slovenskega naroda)!“ Na veselo svidenje v nedeljo v Konjicah!

(Nemškutarstvo v Loki pri Zidanem mostu.) Pred nekaj meseci smo objavili bridko pritožbo zoper sramotno nemškutarjenje pri požarni brambli v Loki pri Zidanem mostu. Obžalovanja vredni, od nemčurjev zapeljani načelnik Gamšek, bode menda rajši pretrpel, da se ga bodo vsi pošteni ljudje začeli ogibati vsled podpiranja nemškutarstva z njegove strani, nego da bi izprevidel svojo zmoto in nemudoma šel kot nepoboljšljiv častilec propadajočega nemštva v davno zasluženi pokoj. Vrlj slovenski možje in mladeniči iz lepe narodne Loke postavite se na lastne noge, zahtevajte izstop vaše požarne brambe iz nemške zaveze in pristop k zavezi slovenskih požarnih bramb! Kdor pravi, da bode imeli vsled tega le samo en krajcar škode, ta laže, vi pa, če bode postal zopet zvesti narodnjaki, bode ob enem rešili narodno čast nekdanj narodno tako zavedne slovenske Loke.

(Trbovlje in Hrastnik.) Prihajajo nam vse se novice, da sta se znamenita rudniška kraja Trbovlje in Hrastnik v zadnjem času v narodnem oziru popolnoma prenovila. Slovensko delavstvo se začinja z navdušenjem zavedati svoje narodnosti, in se krepko bori za zmago slovenskih pravic nasproti nemščurskim delodajalcem in drugim narodnim nasprotnikom. V Hrastniku je ob priliki zadnjega velikega slovenskega shoda ravnatelj nekega nemškega podjetja iz službe odpustil tri slovenske delavce, ker so razobesili slovenske trobojnice. Še isti dan prišlo je pa 300 slovenskih tovarišev teh treh odpuščenih delavcev k nemškemu ravnatelju ter odločno zahtevalo, da takoj sprejme nazaj vse tri odpustene delavce, ker v nasprotnem slučaju vsi zapustijo delo. In nemški ravnatelj se je premislil ter jim — takoj ugodil. Tako se nastopa! Čast slovenskemu delavstvu v Hrastniku in Trbovljah.

(Sv. Lenart v Slov. gor.) Naše zdravstvene razmere. Naš trg je v zdravstvenem oziru na nizki stopinji. Kanalizacija zloglasnega Mravlaka je tako nedostatna, da moraš včasih bežati, ako nočeš, da te ne zaduši smrad. Lahko opaziš v trgu polno nepokrito greznico in sicer tik ceste. — V trgu je samo eden javni studenec, ki daje vodo skoro vsem tržanom. Grozno ostudno in gabljivo je, ko vidiš velike in male pse se poditi vsaki dan okolu studenca, ki proti studencu vzdigajo noge. Včasih stoji pri vodnjaku veliko vprežene živine — ko odidejo vozovi, vidiš mlake. Ni menda treba omeniti, kam ta voda odteče. Naša sicer zelo občutljiva občina ne zgane niti prsta v odstranitev zdravju škodljivih razmer. Glavni kanal našega trga se izliva po jako zanemarjeni strugi v potok Velka ravno pri mostu. — Tu pere celi trg, stranišče pri zgornjem mlinu je v Velko napeljana, pri mostu stoji vedno voda ker je nekaj korakov spodaj jez. Ne daleč od mosta je celo leto veliki kup Sedminekovega gnoja. O dežju pošlje ta gnoj svoje smrdljive in strupene snovi v Velko. A čujte in strmite. Ravno pri mostu je medar Aubl jemal led za svojo medico, katero pripelje na vsak sejem in na vsako cerkveno slavnost po vseh Slov. goricah. Vprašamo sl. mariborsko glavarstvo, jeli medica, ki se hladi s takim ledom zdrava pijača osobito za otroke? Škandal.

(Okrajna posojilnica v Ljutomeru) je z letom 1902 dovršila svoje 31. uoravno leto. Prejemki v tem letu so znašali K 370.677.14 izdatki pa K 356.103.10 toraj celi promet K 726.780.24, tedaj K 148.755.79 več kakor leta 1901. Članov je pristopilo 60, izstopilo pa 53 in je ostalo koncem leta 1902 tedaj 817 zadružnikov. Deležev se je vplačalo K 5063.02, izplačalo pa K 7094.42 in so znašali koncem leta 1902 zadružni deleži

K 54731171. — Zadrnužnikom se je izposodilo K 122.280 —, povrnilo pa se je K 76.248 —, ter so znašala koncem leta 1902 posojila K 595.863 —. Čisti dobiček je znašal K 602628, od katerega se je vsled sklepa občnega zbora djal v meščansko-šolski ustanovni fond znesek K 3000 —, ostanek K 302628 pa se pridene rezervnemu zakladu, kateri je znašal koncem leta 1902 K 8265712 in je narastel tedaj na K 85.68340. Posebna rezerva je znašala koncem leta 1902 K 321131, meščansko-šolski ustanovni fond pa K 240981 in znaša z dotacijo iz lanskega čistega dobička skupaj sedaj K 540981. Posojilnica je član „Zveze“ slovenskih posojilnic v Celju.

(„Ringove“ razglednice.) — Trije pogrebi —. V meglenem jutru se pomika čuden sprevod proti pokopališču za ubožce. Bosonog deček s križem gre spredaj in drugi z gorečo svetilko stopa mraza se tresoč poleg prvega. Dva nedorasla mladeniča nosita iz sirovih desk zbito krsto in in za njima sledi brezglasno pet ali šest žalostnih človeških postav, mož in žensk v delavski obleki. — Oči zgodnjega jutra se sliši zvonjenje z Miklavškega hriba v mesto in ob 3. uri popoldne se oglase zvonovi vseh cerkvâ in cerkvic in spremljajo z žalobnimi glasovi celo reko ljudstva, ki se vije po graški cesti skozi Gaberje na slovensko pokopališče. Za krsto stopa opat z infulo, v sredi vse svetne in samostanske duhovščine. Odlični rojaki v meščanski obleki in moleče množice v ljudski noši zaključujejo sprevod. Tako pokopljejo bogatega ali uglednega Slovenca. — Ob petih zvečer se oglasi v molu zvonjenje nemške cerkve, ki se malo težko združi z durovimi akordi stolnice. Preko glavnega trga med množico gledalcev se pelje spremljan z glasovi godbe, z venci in črno-rdeče-rumenimi trakovi ozaljšani mrtvaški voz proti „Ringstrasse“, a slede mu gospodje v črnini in elegantne dame. Pred železniškim viaduktom čakajo vozovi za žalujoče, ki so bili umrlemu najbližji, da jih popeljejo na pokopališče v Čretu, medtem ko se drugi vračajo domov. Tako pokopujejo Nemce.

Turistična pisma.

I.

Turistika ali hribolastvo je pri nas Slovencih še v povojih. Zadnja desetletja se je sicer marsikaj storilo, da se taisto v naših pokrajinah povzdigne na višjo stopinjo, in moramo reči, da se je doseglo precej.

Tiho a vztrajno deluje „Slovensko planinsko društvo“, kateremu se imamo mnogo zahvaliti; ono je razkrilo turističnemu svetu naravne krasote našega milega domovja, ono je po svojih skromnih močeh olajšalo potovanje po naših gorah ter je privabljalo tujce-popotnike v naše planine in s tem gospodarsko ojačevalo prebivalstvo planinskih krajev.

Sicer bi to velevažno društvo še marsikaj storilo v ravnokar označenem zmislu, ako bi bilo gmotno bolje podprto. Lahko je n. pr. „D. u. Oe. A. V.“ delovati, ker ima na razpolago na tisoče in tisoče kron. Leta 1902 je to veliko društvo, katerega podružnice so povsod, kjer se govori nemščina, imelo dohodkov 367.16081 mark, v tem, ko so bili dohodki „S. P. D.“ samo 2701402 K. Kolika razlika! Toda pustimo te številke na stran, čeravno so zelo poučne, ter si oglejmo nekoliko narodno-gospodarsko važnost planinskih društev.

Pripoznati mora vsakdo, da čimveč tujcev pride v kak kraj — bodisi, da je bivanje v istem daljše ali krajše dobe — je to za prebivalce kraja v gmotnem oziru koristno. Vsakdo pusti več ali manj denarja v kraju, kjer je bival. To spoznavajo zlasti naši sosedi, ki se trudijo na vse mogoče načine, privabljati v svoja bivališča tujce, naj so ti turisti, izletniki ali letoviščarji. Pri nas pa se ta stroka zelo, zelo zanemarja, kar nam je v veliko izgubo na narodno-gospodarskem polju.

Po listih vseh mogočih jezikov delajo Nemci reklamo za svoje pokrajine in mi Slovenci spimo ter čakamo, če se slučajno zgledi ta ali oni malodenaren meščan, ki bi hotel bivati v naših sicer prekrasnih krajih.

Bogatini pa, kateri bi marsikak srebrnjak lahko izpustili izpod palca, ti pa se ne brigajo

za naše pokrajine, ker nimamo moderno urejenih letovišč — in kar je glavni vzrok — ker ne vedo za lepe naše kraje.

Reklame ni! V pesmih, v spisih in člankih hvalimo krasoto zemlje slovenske in se navdušujemo za isto, a o tem tujcem, t. j. narodom nemškemu, angleškemu, francoskemu, laškemu itd. ne pride na uho.

Dandanes pa ideali nimajo več tiste privlačne sile, kakor so jo imeli v dobrih starih časih, treba je praktičnosti.

Marsikdo bo znabití dejal, kaj nam treba tujcev, saj tako tudi živimo brez njih. Dobro, prijatelj, toda tujci prinašajo v kraje, kjer bivajo, denar in s tem zboljšanje blagostanja. Ča bi naše planinske krasote imeli Tiroloci ali Švicarji, bi si iz njih kovali rumenjake, a mi —! Žalostna primera!

Leta 1899 bilo je na Švicarskem na deželi 1896 hotelov za tujce, od katerih je bila dobra polovica otvorbene le v sezoni t. j. v mesecih julij, avgust in september. Tujcev je prišlo isto leto čez 2 in pol milijona, t. j. približno toliko, kolikor šteje vsa Švica prebivalcev. Pustili so pa ti ljudje najmanj 200 (dvesto) milijonov frankov v deželi. Ali ni to lepa vsota? Švica živi od tujcev.

Ako bi se za naše pokrajine delala zistematična reklama, bi se pa tudi mi lahko ponašali z velikim prometom tujcev in marsikatera krona več bi žvenkljala v žepu prebivalcev slovenskih planin.

Samo tarnanje ne pomaga nič, treba je delati! —ij—

Druge slovenske novice.

(Pravniški izlet v Devin.) Dne 28. in 29. junija t. l. se je vršil v Devinu ob veliki udeležbi shod slovenskih pravnikov. Društvo „Pravnik“ je lahko res zadovoljno s svojimi vsakoletnimi izleti. Izmed celjskih pravnikov sta se izleta udeležila gg. poslanca dr. Dačko in dr. Hrašovec.

(Izpitni na goriški gimnaziji.) Na goriški gimnaziji so bili v letošnjem letu učni uspehi zelo žalostni. Izmed 481 dijakov je bilo 247 Slovencev, 23% vseh dijakov je propadlo. Ker jih je mnogo med letom izstopilo, računi se da 38% vseh dijakov ni izdelalo to leto svojih študij. To je zelo žalosten uspeh. Pravijo, da je deloma vzrok prevelika strogost profesorjev, zlasti slovenskih. Na nemških gimnazijah pa nemški profesorji stlačijo vse kretene do osme šole in ti preplavljajo potem kot uradniki naše slovenske dežele.

(Prešernova slavnost.) Dne 5. julija t. l. se bo vršila v Ljubljani veselica v korist spomeniku največjega slovenskega pesnika Prešerna. Slovenci iz vseh dežel se udeleže tega veličastnega praznika.

(Slovenski porotniki v Gorici.) Tudi v Gorici se kršijo pravice slovenskega jezika pri porotnih sodiščih. Toda tamošnji Slovenci so odločnejši močje nego naši popustljivi Štajarci v Celju in v Mariboru, ki kot porotniki kakor ovce mirno delajo nepotrebne poklone nemškemu jeziku. Goriški porotniki so sklenili odstraniti se od obravnav, če se ne bode z njimi kot Slovenci človeško postopalo.

Društveno gibanje.

(„Delavsko podporno društvo v Celju“) vabi na ljudsko veselico, ki jo priredi o priliki izleta v Šmartno v Rožni dolini v nedeljo, dne 5. julija s sodelovanjem celjske narodne godbe in „Rožnodolskega pevskega zbora“. Spored: 1. Skupni odhod iz „Narodnega doma“ ob 2. uri popoldne. 2. Koncert na prostem pri gostilni g Črepinška, po domače „pri Poharcu“, ob 4. uri popoldne; sodelujeta pevski zbor „Rožnodolskega pevskega društva“ in pevski zbor „Delavskega podpornega društva“. 3. Prosta zabava z raznimi ljudskimi igrami. 4. Ples. Vstopnina prosta. V slučaju neugodnega vremena se preloži izlet na dan 19. julija.

Dopisi.

Dobrna. Gotovo dovolite, g. urednik, da Vam kot tih in nepristransk opazovalec dobr-

skih razmer popišem par zanimivosti iz Dobrne. Večkrat sem že bil v dobrnskih toplicah in znane so mi ondotne narodnostne razmere do dobrega. Veseli me napredek slovenskega ljudstva sploh, posebno pa še v tako nevarnosti potujčenja izpostavljenem kraju kakor je Dobrna.

V zadnjem času je bilo dvoje veselja na Dobrni. Dne 7. junija t. l. so imele nemške požarne brambe celjskega okraja svoj „Feuerwehrbezirkstag“, teden dni pozneje pa je „Bralno društvo“ imelo svojo slavnost s petjem, govori in gledališko igro. Zanimalo me je in pogledal sem si oboje, da si tako lažje napravim svojo sodbo. Zanimal bo pa morebiti tudi druge razloček med obema, zato ga hočem popisati.

Dne 7. junija je frankfurtarska zastava pahalila pogled po Dobrni, s plav cami in hrastovim perjem okrašeni nemški požarniki so se pozdravljali z glasnim „hajl“, dvojna godba je igrala praznim prostorom, izdajalska, protiaustrijska pesem „Wacht am Rhein“ se je razlegala po Dobrni. Vaje so bile med strašnim dežem. Nočem si prisojati pravice kaknega sodnika, a to že lahko rečem, da sem videl že boljše. Poznalo se je dobrnskimi požarnikom, da ne sodelujejo z veseljem, ampak s prikrito nevoljo. Da je še nazadnje načelnik dobrnskih požarnikov padel s konja, bodi omenjeno mimogrede. Konec vsemu pa je bilo nepopisljivo in nepretirano hajlanje v nemškem hotelu „Styria“. Kratko rečeno: po rodu in krvi slovenski možje in fantje — ne samo iz Dobrne, ampak tudi od drugod — v senci frankfurtarske zastave, pod geslom „Wacht am Rhein“ bili so za lestvo, po kateri je dne 7. junija nemštvo plezalo na kvišku, služili so v to, da pomagajo povzdigniti veljavo črvivega nemškutarstva na Dobrni.

Kako vse drugače se je postavila teden dni pozneje slovenska narodna Dobrna. Mirno, dostojno in olikano se je obnašalo slovensko ljudstvo, da ga je bilo veselje gledati. Bil sem sicer tudi lani enkrat pri neki slovenski veselici na Dobrni, a s posebnim zadovoljstvom moram povdarjati velik napredek od lanskega leta. Kako živahno, s kakim veseljem, s kako gotovostjo se je pelo in igralo, se da lažje gledati kakor popisovati. Bil je občni zbor „Dekliške zveze“ ob enem, zato tudi razven slavnostnega govornika ni nihče javno nastopil razven domačih deklet. Dekleta imela so svoj dan in nihče jim ne zameri, če so ponosne nanj. Z zanimanjem je vse poslušalo zastopnico deklet, ko je govorila o namenu dekliške zveze, o njenih bojih in zmagah. Tako govori prepričano narodno srce slovenskega dekleta. Vsa čast ji! Ljubke pesmice — letos že troglasno — povedale so nam, da se tukaj zabava slovenski rod, zakaj tako mično se glasijo samo slovenske pesmi. In igra „Lurška pastarica“! Marsikatero oko se je solzilo pri pogledu krasne igre in dovršene predstave. Da mi ne bo nihče očital pristranosti, navedem rajši sodbo Nemca-topličarja, ki je videl gledališča v Gradcu, na Dunaju in drugod, in ki zna toliko hrvatski in slovenski, da je glavne reči razumel. Rekel mi je: „Nikdar bi ne verjel, ko bi ne videl na lastne oči, da to zmorejo navadna dekleta; bila je pred leti v dobrnskih toplicah nemška gledal. družba, a visoko jo nadkriljujejo ta kmetska dekleta.“ — Slavnostni govornik je v vznešenih besedah govoril o velikem pomenu pravih narodnih slavnosti. Tudi nasprotniki so slišali marsikatero resnično. — Sklepam: Slovencem je častitati na izvrstnem uspehu. Pokazali so, kaj zmore veselje in navdušenje za narodno stvar, med tem, ko se je videlo pri požarnikih, da jim stvar ne gre od srca. Kako tudi! Slovenska vest se jim je oglašala, ko so videli, kako morajo pomagati pri tem, da se pokaže nemška moč na Spodnjem Štajarskem. Žalostna resnica! Kedaj zasije nekaterim luč spoznanja?!

Opazovalec.

Iz Hrastnika. Mi vstajamo... Izlet trboveljskega tamburaškega društva pod vodstvom g. Fr. Pauliča se je izpremenil v lepo narodno slavje. Okrog 1500 ljudi se je zbralo, da počaste pričakovane goste. Prostori v gostilni g. Roša so bili prenapolnjeni; zunaj je stala velikanska množica vrlih premogarjev. Z neizrekljivim navdušenjem, z burnimi „živio“-klici je pozdravljalo ljudstvo prihajajoče Dolance. Na treh vozovih,

ki so bili okrašeni z nebrojnimi narodnimi zastavicami, so se pripeljali Na prvem vozu pa je plapolala nad narodnjaki velika trobojnica...

Gledali smo ta prizor z rastočo radostjo, ki nam je napolnjevala prsi z upi v boljšo bodočnost. Če se prično po drugih krajih zavedati tako kakor v Hrastniku, tedaj nam je pričakovati sigurno lepših časov, srečnejše dobe. Smelo smemo zreti v bližnjo prihodnost in razmere nas ne dobe nepripravljenih. Gledal sem že narodne veselice ob mejah in v srcu naše domovine, videl sem navdušenje za našo stvar, a nikjer nisem zapazil take zavednosti med preprostim ljudstvom. Tamburaši so udarjali krepko narodne pesmi, katerim je ljudstvo glasno pritrjevalo. Pevci so peli naše himne in rudarji so jih slušali odkriti. V mraku pa je zapel ves narod „Hej Slovani“, in zvoki te himne so se razlegali izpod zelene lipe tja do vrta, kjer so imeli naši nemčurji svojo „velikansko veselico“, ki pa je bila bolj podobna sedmini. Zbralo se jih je — 21. Med njimi smo zapazili i našega madžarskega zdravnika dr. Marcusa, kojemu najnujnejše svetujemo, da naj miruje. Isto si naj zapomni tudi neka gospa učiteljica. Na druge, kakor so Kitajec z dolgimi brki, Jur in Dolfek, se niti ne oziramo, ker niso tega vredni. Sramota jim! No, malo število 21 jih je rešilo. Da bi se jih zbralo več, da bi prišli kaki Celjani, bi se razpršili koj, to jim rečemo!

Toda slovenska veselica je bila v resnici imponantna. Vsa čast rudarjem, katerim kličemo: na svidenje v kratkem! Naj ne opuste sedanjega nastopanja in pred vsem ne dajte se terorizirati! Svojim sodrugom, godcem, pa povejte, da ni prav, da so se dali premotiti.

Slišimo, da se že govori o novem pevske družstvu in g. učitelj M. Roš je obljubil prevzeti vodstvo. Bodite pa pri tem vztrajni! Ustanovite si i bralno družstvo v Hrastniku, nabavite si časopisov ter glejte, da bodo tudi nas domače tamburice spominjale na naše nesrečne brate Hrvate... O vsem prašajte za svet župana, ki vam bo gotovo prav svetoval.

Mir se splošno ni kalil, izvzemši, da so bili iz nekaterih gostiln „Nemci“ vrženi.

Rudarji, drugo nedeljo imate shod v narodni Roševi gostilni. Pridite vsi še v večjem številu, vsaj nas posetijo ob ti priliki radeški tamburaši. Torej vsi na shod z narodnimi znaki!

V soboto se žge na Mrzlici kres in umetalen ogenj na čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Zabava bo prijetna! Na ta dan razobesite raz hiš po vsem Hrastniku trobojnice! Hočemo paziti, kje se to ne zgodi!

● Zaključujem: Živeli vrli narodni rudarji, proč s takimi posili-nemci, kakršni so vaši uradniki v večini! Proč s samonemškimi napisi pri premogokopu in tovarnah! „Nemci“, vi se pa le čuvajte. Mi vstajamo in vas je — strah... —?—

Gradec. (Izkaz daril, došlih „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Gradcu.“) — V šolskem letu 1902/3 so do začetka II. semestra poslali imenovanemu društvu podpore: Slavna hranilnica in posojilnica v Celju 1660 K; sl. hranilno in posojilno društvo na Ptuju 1196 K, neimenovani Nemeč v Gradcu 80 K, sl. posojilnica v Mariboru 80 K in slavna posojilnica v Brežicah 60 K; g. Ivan Vavpotič, slikar v Novem mestu (kot donesek veselice in razstave njegovih slik 55 K; slavna kmetijska posojilnica na Vrhnikih 50 K; g. dr. Josip Starè, c. kr. finančni konc. v Ljubljani (prvo polovico ustanovnine) 50 K; g. Anton pl. Sušič, c. kr. polkovnik v p. v Celju, 40 K; g. dr. Miroslav Ploj, c. kr. dvorni svetnik na Dunaju, 40 K; slavna posojilnica v Ormožu 30 K; slavna posojilnica v Radovljici 25 K; g. Aleks. Hudovernik, c. kr. notar v Kostanjevici, 20 K; g. dr. Josip Georg. c. kr. odvetnik v Šmarju pri Jelšah, 20 K; slav. mestni občinski urad v Idriji 20 K; g. Oton Ploj c. kr. notar v Gor. Radgoni, 20 K; nadalje so darovale po 20 K: slavna posojilnica v Dolu pri Hrastniku, v Framu, v Konjicah, v Ormožu, v Gor. Radgoni, v Ribnici in na Vrnskem; dalje so poslali gg. † Simon Rutar, c. kr. gimnazijski profesor v Ljubljani, dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar v Ljubljani in dr. J. Sterger, c. in kr. nadstabni

zdravnik v Gradcu, vsak po 20 K; prevzvišeni g. dr. Mihael Napotnik, knez in škof v Mariboru, 15 K; g. Josip Rotner, c. kr. dež. sodni svetnik na Vrnskem, 15 K. (Konec prih.)

Narodno-gospodarske novice.

Naše skušnje v sadjereji.

(Konec.)

Dalje so tudi različna mnenja, na kateri strani drevesa naj se vsadi kol, ki naj pomaga drevo ravno pokencu držati. Nekateri pravijo, da naj bo od vetra nasprotni strani, da veter drevesa ne trga od kola, temuč ga le pritiska k njemu. Drugi trde, da naj bode kol na oni strani drevesa, odkoder solnce in veter najhuje pritiskata, kar povzroča bolezen, „pereči ogenj“ imenovano. Nekateri svetujejo kol nizke, da seže le do krone drevesa, drugi pa so prepričani, da ob koncu in privezi takega kola sneg in veter drevo najpogosteje ulomita, zato priporočajo kol močan in dolg, da seže nad vrh drevesa, ter je pri kroni močno, višje gori pa vrh še nekoliko slabeje privezan. Za privezovanje služi najbolje kakšen motvoz, vrh ali trta nista na mestu, še boljši od motvoza pa je lipovo ličje, katero naj bi bilo tudi v prodajalnah za dobiti.

Vendar to le mimogrede. Sedaj pa še zopet nekaj besed o prej imenovanem izbiranju sadnega drevja. Da se v tem ne more našemu kmetu šteti kaj v greh lahko dokažemo. Kadar je on šel svoje „divjake“ cepit, vzal je navadno cepič z bližnjega drevesa, ker tudi ni znal za drugega, meneč ako velja to drevo, bo še ono. Tako se je zarezalo pred kakimi 30 in še več leti le po par vrst sadnega drevja. Sčasoma so ljudje začeli poskušati dobivati plemenitejše vrste drevja od kakih graščin, istotako cepiče, katere so včasih celo ukradli, samo da so si drevje zboljšali. Pozneje se je šele pozvedelo, kje in kako dobiti raznih dreves, o vrsti kakšne so, se še pa ni nič govorilo. Šele pred kakimi 20 leti so jeli posamezni dobivati drevesa, nekaj od „Ces. Rudolfovega sadjerejskega društva“ v Šentjurju nekaj pa od slav. „Kmetijske družbe“ v Ljubljani. Da bi od naše kmetijske družbe iz Gradca ali morda iz drevesnice „sadjerejske šole“ v Mariboru kdo kaj dobil, nam ni znano, pač pa smo slišali od drugih, da je ondi že bila cena kaj visoka, niti se je kaj pozvedelo, ali, kedaj in kakšnih dreves bi bilo za dobiti. Vsaj v slovenskih listih nam ni bilo znano kakšno tako oznanilo.

Kar se tiče izbiranja raznih vrst drevja, naj povem še sledečo izkušnjo. Ko smo naročevali prej imenovana drevesa iz Št. Jurja in Ljubljane, prosili smo vselej za nekaj hrušek moštnic ali tudi tepk zraven. Pa teh dobili smo le malo, ker se nam je odgovorilo, da jih ni več za oddati. Prosili smo s prepričanjem, ako naša zemljišča radostno zasadimo s plemenitim moštnatim drevjem, da smo storili sebi in svojim za poznejše čase kaj dobro delo, ker smo poskrbeli svoji družini za pijačo, katera našega kmeta skoraj vsako leto veliko stane. Toda ker se pri najboljši volji to ni dalo storiti, morali smo se zadovoljiti s tem, kar smo dobili. Glede jablan pa se nam je navadno poslalo, kakor smo se prepričali, kaj izbranih vrst, katere smo in bomo pridno razširjali.

To vse smo hoteli razjasniti z ozirom na predavanje g. B., katero se nam je zdelo strogo z ozirom na nevednost naših sadjarjev, prav enostransko pa z ozirom na grajo našega delovanja od one strani, od katere mi pohorski kmetije še prav nič nismo dobili. Ko bi slavni deželni odbor in kmet. družba naša nas že kedaj obdarovala s kakšno uslugou ali podporo, kar je gotovo njen delokrog, radi prenesemo tudi kaj graje, ako smo je vsled tega vredni. Tako smo pa že od nekada morali hoditi lastno samotežno pot, brez uka, brez sodelovanja, torej za sedaj odklanjamo tudi vsako trpko besedo.

G. učitelj B. obljubil nam je tudi, da nas bo od sedaj pogosteje obiskal. Srčno ga pozdravljamo! Toda če tudi nam je ljub že samo s poukom, stokrat ljubši bi nam še bil, ako bi k pouku mogel nam pomagati tudi z dejanjem, kar bi se zgodilo, ko bi slavna c. kr. kmetijska

družba ga tudi podprla s sredstvi, po katerih se bi njegova teorija dala v najkrajšem času uresničiti. Oskrbela naj bi nam po ceni zaželjene sadnega drevja, da bi ga z malimi stroški mogli že koj prihodnjo spomlad dobiti, potem pa še zraven natančen navod, kje in kako ga saditi in oskrbovati, pa bo to več zaleglo, nego sto predavanj med štirimi stenami, katerim besedam pa manjka podlage — dejanj.

Pohorski sadjerejec.

Politični pregled.

(Na Dunaju) se maje stolec ministrskega predsednika dr. pl. Körberja. Upamo, da se kmalu iznebimo tega Nemcem prodanega ministrstva.

(V Budapešti) je zasedel ministrski predsedniški stol znani Khuen Hedervary. Ljudje, katere bi drugod zaprli v temnico, postajajo v Avstriji predsedniki ministrstev.

(Na Hrvaškem) so zdaj brez bana. Govori se o treh možeh, ki bi utegnili biti nasledniki v banstvu in sicer Erdödy, Pejačević in Krajčević. Vsi so nasprotniki Hrvatov, samo o tem še na odločilnih mestih niso na jasnem, kateri bode bolj zvesto stopical za prešnjim lopovskim banom Khuenom.

(V Srbiji) se razmere jasijo. Novi kralj je nastopil vlado. Ljudstvo mu zaupa in želeti je, da se bode začela za Srbijo pod njegovo vlado srečnejša doba.

Zahvala.

Povodom mojega odlikovanja po Nj. Veličanstvu mi od bližnjih in daljnih krajev toliko častitk dobaja, da se ne morem za vse sedaj zahvaljevati; torej začasno to tem potom storim.

Na Laškem, dne 2. julija 1903.
(286) 1

ŽUŽA.

Posestvo naprodaj

10 minut izven mesta Celja, katero obstoji iz:

a) stavišč, hiše in gospodarskih poslopij, obsegajočih	8 a 35 m ²
b) njiv	2 ha 23 „ 76 „
c) travnikov	26 „ 4 „
d) vinogradov	15 „ 65 „
e) pašnikov	29 „ 28 „
f) gozdov	1 „ 99 „ 1 „

skupaj 5 ha 2 a 9 m²

s čistim iznosom po 124 K 34 v. Blizu tretjina kupnine sme ostati na posestvu vključena.

Natančneje pri Janezu Bovhi, sollicitatorju v pisarni g. dr. Ivana Dačkota, odvetnika v Celju.

(285) 1

Deček 14 in pol leta star, zdrav in močan, kateri je obiskoval 5 razredno šolo v Brežicah z dobrim uspehom, želi vstopiti v večjo trgovino z mešanim blagom kot

učenec.

Ponudbe sprejme IG. POLANJŠEK v Brežicah. (280) 1

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani se pri odhodu iz Celja zahvaljujem vsem svojim častitim odjemalcem, kateri so mojo obrt zvesto podpirali in priporočam svojega brata

Josipa Volavškega

kateri je v Gosposki ulici ravno isto obrt začel in bode ravno tako točno in dobro postregel.

Z velespoštovanjem

(284) 1

Ivan Volavšek

krojač v Poljčanah.

Najboljše vrste gumi za cepljenje vinskih trt

se dobi v trgovini Dragotin Hribarja v Celju.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laško

naznanja slavnemu občinstvu, da je dne 25. t. m. otvorila v svojih prostorih v Celju v Rotovski ulici

prodajo piva v steklenicah

na drobno. Prodajalna je odprta od 7. ure zjutraj do 8. ure zvečer. Med tem časom se lahko naznanijo obenem vsa naročila, vprašanja in pripombe glede celjske zaloge.

(279) 3-2

Naprodaj je

zemljišče, obstoječe iz travnika in njive v obsegu dveh oralov. Proda se tudi razkosano za stavbinske prostore. — Več se izve pri gospej **Antoniji Altziebler** v Gaberjih.

(277) 3-2

Ciril-Methodove biškote

zahtevajte slovenski rodoljubi v vsaki prodajalni in pekarni. Ti biškoti so najboljši. Naročila sprejema družbin založnik S. H. Škerl, Sv. Ivan pri Trstu.

Izplačujoče se postransko opravilo
brez posebnega truda in izgube časa najdejo spoštovane osebe vsakega stanu in povsod s prevzetjem zastopa avstrijske družbe prve vrste, ki sprejema „zavarovanja proti požaru, steklu, proti škodi pri prevažanju, proti tatvini po vplomu in življenja“. — Ponudbe pod „1798“, Gradec, poste restante.

NAZNANILO!

Podpisana s tem slavnemu p. n. občinstvu in gospodom popotnikom najljubše naznanja, da je s 1. junijem t. l. prevzela znani

hotel „k jagnjetu“

v ZAGREBU, na vogalu Nikoličeve in Gajeve ulice, ki je popolnoma prenovljen ter ima sobe za najprimernejšim komfortom.

Za dosedanjo naklonjenost in obisk v hotelu „Liebald“ se lepo zahvaljujem in obenem obljubljam, v sedanjem hotelu z izvrstno kuhinjo, najboljšim vinom ter budjeviškimi pivom po zmerni ceni in najtočnejši postrežbi cenjenim gostom ustrezati.

Z velespoštovanjem udana

Doljan

prej hotel „Liebald“.

(264) 10-3

(269) **Cena vžigalic:** 13-2

1. orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K 48.— franko Ljubljana, 2% popusta.

iv. Perdán, Ljubljana.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zaloga pri Iv. Perdánu v Ljubljani

MAL POLOZI DAR DOMU NA ALTAR!
Te vžigalice so pridružbi sv. Cirila in Metoda v LJUBLJANI

iv. Perdán, Ljubljana.

1. orig. zaboj s 500 zavitki (Flaming) K 52.— franko Ljubljana, 2% popusta.

Trgovina mešanega blaga

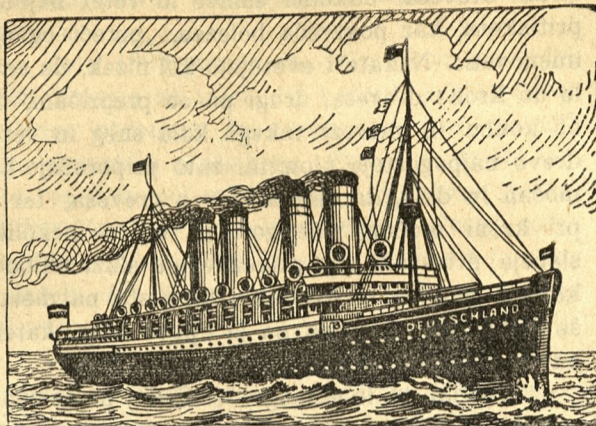
v večjem kraju na deželi se pod ugodnimi pogoji proda ali pa v najem da. Ponudbe na upravnistično listo „Domovine“ pod naslovom „HERMES“.

(274) 2-2

(265) 3-3

Naprodaj je

lepa hiša na Spodnjem Štajarskem, ob glavni cesti, blizu župne cerkve
○ s trgovino mešanega blaga ○ in vso trgovsko opravilo po jako ugodnimi pogoji za 1200 gl. Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

Velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 96

le 6 dni.

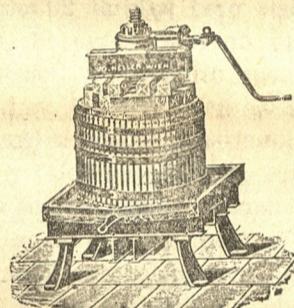
Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

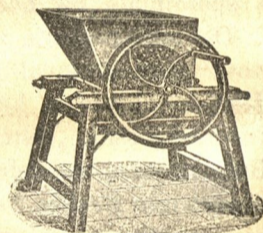
Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči, hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specializirane po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko.

(19) 16-14

* Dopisuje se v vseh jezikih.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

„Svoji k svojim!“

= Delavnica za vsa cerkvena dela =

KONRAD SKAZA

St. Ulrich, Gröden, Tirol.

se priporoča za izdelovanje

svetnikov, altarjev in vseh v to stroko spadajočih del.

Za vsa naročila originalne fotografije mojih del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-7

Za vsako slovensko naročilo od 100 K umetno rezljano razpelo zastoj.

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem

železnična postaja in **Varaždinske toplice** brzojavna postaja

ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu l. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelec, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepnem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični boleznih, mehurnemu katarju, kovinski dyskrasiji, kakor zastrupljenju s svincem in živim srebrom itd. itd., pri boleznih v požiralniku, prsih, jetrih, pri želodčnih boleznih, hāmorrhoidih itd. itd.

Elektrika. Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovodom, pripravami za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem načinu, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsežni nasadi, lepi izleti. Stalna topliška godba, obstoječa iz članov zagrebških kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se vljudno prosi, da se dotične naroči naprej pri upravi toplic.

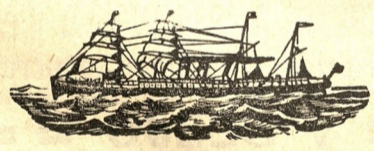
Zdravniške podatke daje topliški zdranik dr. A. Longhino.

Prospekte in brošure razpošilja gratis in franco (179) 12-10 uprava toplic.

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa

Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

!! POZOR !!

Vsem, kateri boleajo na želodcu in težki prebavi

daje gotovo pomoč in povrača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, omotica, glavobol, krč itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim boleznim, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi.

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gliste, a s tem, da povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K GERMANA lekarna „pri črnem orlu“ v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime trdke Ljekarna k „črnem orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljša ali pa ravno tako dobra, je ne vzemi, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš.

(263) 3

Stanje hranilnih vlog 17 milijonov K. Rezervni zaklad nad 500 000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Zacherlin

pomaga izborno kot nedosežen uničevalec mrčesa. Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Stiger
Franc Pečnik
Alojzij Walland
Viktor Wogg
Milan Hočevar
Jos. Polanetz
Josip Matič
Fran Zanger
Anton Kolenc
Oto Schwarzl lekarna
Ferd. Jakowitsch
Frid. Jakowitsch

Celje: Ivan Ravnikar
M. Rauscher lekarna
Josip Srimz
Anton Topolak
W. Wratschko
Anton Ferjen
Dobna: Jos. Sikosek
Braslovce: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: I. Idvorssek
Fran Cukala

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: Anton Verbič
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupančič
Konjice: Fr. Kupnik 145

Laško: Andrej Eisbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Sch. sche-ko
F. Wamb rechtsammer
Gornjigrad: Jakob Božič
Franc Scharb
Poljčane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwelz
Karol Sima
Mozirje: Leopold Vukič

Pristova: Marija Suppanz
And. Suppanz
Brežice: Fran Matheis
Franc Varlec
Janez Pinterič
Uršič & Lipej
Žalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Kartin
Velenje: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Janez Müller sen.
Jos. Sporn
Franc Dežman
Videm: Ivan Novak
Vitanje: Anton Jaklin
Velenje: Uirih Lager
Vojnik: Fr. Zottl

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

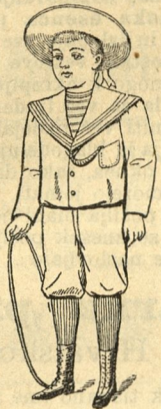
Josip Hočevar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno

Rafael Šalmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatière, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

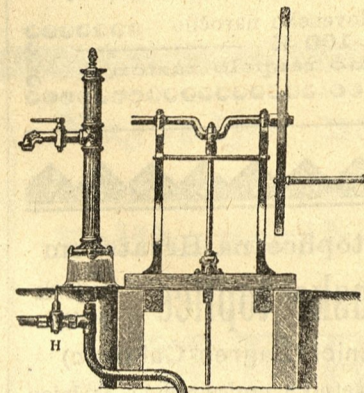
Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavbni in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, — — — štetilnike, vodovode, — — — vodnjake i. t. d. Vedno v zalogi strelne priprave zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina tu- in inozemskega manufakturnega blaga na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju Pri dobrem pastirju Cesarja Jožefa trg Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršujejo točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavbni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke! Postrežba točna!

Otročje vozičke

za ležati in sedeti

korbe za potovanje, kovčege, različne taške in korbce za trg, držala za časopise, korbce za papir, cvetje, kruh, ročno delo, kakor razno drugo ple-tarsko blago.

Dalje različno izpeljane stalke in stole za otroke. Vse po najnižjih cenah pri

Petru Kostiču, Celje

Glavni trg šte. 2.

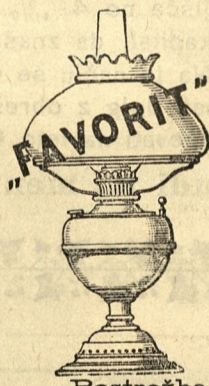
Postrežba hitra in točna!

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavbni in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najljubneje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostih do najfinejših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovec s špecerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu) priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Kegleviča.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.